Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8337
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

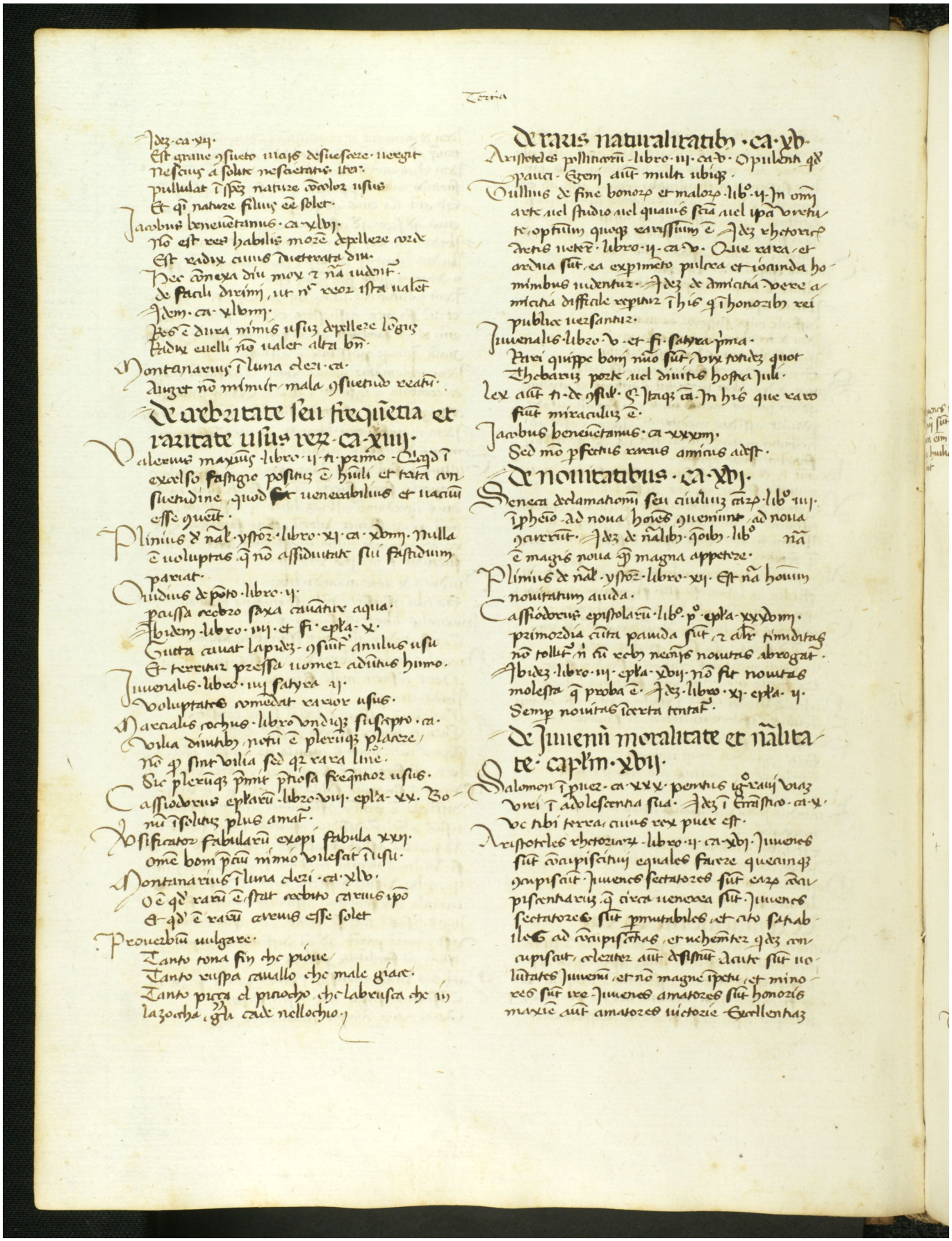

Terra

Idē ca. xlj.
Est grane ḡsuetꝰ uiaḡ desuescere. negat
Nescius á solue nescientiꝰ ubꝫ.
pullulat ī ipḡz nature fauor usus
Et qđ nature filius ee solet.

Jacobus beneuentanus. ca. xlbj.
Nō est res habilis mozē depellere rezē
Est reddit animꝰ dictorata diu.
Hec ānexa diu mox ī nā iudit.
de facili diuiḡ, ut nr̄ rezor ista nater
Idē. ca. xlbm.
Res ē diuca mimis usiz depellere lōgiz
Fidit cuelli nō ualet altꝛi bn̄.

Montanarius ī luna dezi. ca.
Augur nō mimicꝫ mala ḡsuetudo reatꝰ.

De arbitrate seu frequētia et raritate usus rez. ca. xliij.

Valerius maxīus libro. vj. ti. primo. Quod ī
excelso fastigio positiz ē hiuli et tecta cō
suetudine, quod fit uenerabilius et raritī
esse queūt.

Plīnius de nāt. ystoz. libro. xj. ca. xbm. Nulla
ē uoluptas q̄ nō assiduitate fui fastidium
pariat.

Ouidius de pōto. libro. j.
Pauca recbzo saxa cauātur aqua.
Ibidē libro. iij. et fi. epla. x.
Gutta cauat lapidē. ḡsuit anulus usu
Et teretur pressa uomer aduncus humo.

Juuenalis. libro. iij satyra xj.
Voluptatꝰ remedat rarior usus.

Marcialis rothus. libro vndecimꝰ suscripto. ca.
Volia dīuitib; notꝰ ē plerūq; placere
Nō q̄ sint volia sed q̄ rara lime.
Sic plerūq; pmit phosa frequētior usus.

Cassiodorus eplarū. libro viij. epla. xx. Bo
nū ī solutꝰ plus amat.

Nō sificatos fabularū exopi fabula xxij.
Omne bonū pāu mimo uolesat ī usu.

Montanarius ī luna dezi. ca. xlb.
Oē qđ rarū ē stat recbuto rarius ipo
Et qđ ē rarū ārius esse solet

Prouerbiū uulgare.
Tanto ruina fin che pioue
Tanto cuppa ramallo che male giare.
Tanto pizza el pinacho che labrenza che ui
lazacha, ḡli cade nellochio.

De rarus naturalitatib. ca. xb.

Aristoteles pblmarū. libro. iij. ca. v. Opulcia qđ
pauca. Ecpm aūt multa ubiq;.

Gullius de fine bonoz et malorꝫ. libꝰ. vj. In oīj
arte uel studio uel quamꝫ scīa uel ipa uirtꝫ
te, optimū quoq; rarissimū ē. Idē rhetorice
dens uetꝰ. libro. ij. ca. v. Que rara et
ardua sūt, ea exprimēto pulcra et ōranda ho
mīnibus uidentur. Idē de amīcā dere a
mīcā difficile reperiz. Hiꝰ q̄ honozibꝫ rei
publice necessariz.

Juuenalis. libro. v. et fi. satyra pma.
Rari quippe boni nūo sūt, uix totidez quot
Thebaidꝫ portē uel diuitis hostia Nili.

Lex aūt ti. de ḡsuet. Et itaq; ca. In hiꝰ que rara
sūt miraculiz ē.

Jacobus beneuentanus. ca. xxxm.
Sed nō pferus rarus amīcus adest.

De nouitatibus. ca. xbj.

Seneca declamatorū seu ciuiliz carp. libꝰ iij.
Ipheū. ad noua hoīes ḡuemūt. ad noua
parcūt. Idē de nālib; quib; libꝰ nā
ē magis noua q̄ magna appetūt.

Plīnius de nāt. ystoz. libro. xxj. Est nā hoīm
nouitatum auida.

Cassiodorus epistolarū. libꝰ. p̄. epla. xxxbm.
primordia cūcta pauida sūt, ī abr timiditas
nō tollit, n̄ cū ecbi nouitas nouitas abrogat.
Ibidē libro. iij. epla. xbij. nō fit nouitas
molesta q̄ proba ē. Idē libro. xj. epla. v.
Semp nouitas secreta tentat.

De Juuenū moralitate et nālita te. cap'm. xbij.

Salomon ī prīez. ca. xxx. pentus ḡrauꝫ uiaz
uiri ī adolescentia sua. Idē ī Ecclesiastico. ca. x.
Ve tibi terra, cuius rex puer est.

Aristoteles rhetoricaz. libro. ij. ca. xbj. Juuenes
sūt auaripisciuꝫ equales fauere queuntꝫ
auaripsāt. Juuenes sectatozes sūt eazꝫ auā
pisentiaruꝫ. q̄ circa uenerea sūt. Juuenes
sectatozes sūt pmutabiles, et ad oīa fabi
les, ad auaripsciaꝫ, et uehemēter q̄dē auā
cupisant, celeriter aūt desinūt. Audē sūt no
lūtates Juuenū, et nō magne ipetu, et mino
res sūt ire. Juuenes amatozes sūt honozis
maxīe aūt amatozes uictozie. Excellentiaz